

ku be latīnisku ast enteikūwuns paradigmātiskā nom. pl. fem. *-āi, etspandītan ir en lat. pron. nom. sg., pl. fem. = nom.-acc. pl. neutr. *quae, hae(-)*. Ide. *o*-staīblas nom. pl. *-oi* (balt. *-ai*) ir pastāne laikātan pra stan stesse kolektīwiskas, ni pronominālas izskīsna.

En urpr. *astits, billāts* tt. ast audirīt zentlīsta stesse modus relativus, kan ast erwīstusis stēisan laīt. *ēsamas, atsakomās(is), važiūotas* tīpas particīpan analōgai. *ta*-particīpamans aukūmpinusi-mans prūsiskans *ma*-particīpans, stan ezze panzdaumamans zentlitan modus relativus praesentis funkcijan perimmi particīpisks *-ts*, pirmai dīts prei prezentiskasmu staīblin, sklāit panzdau erplāntints ir en pretēritas staīblins (*dāits*) be pamettuns sāitan sen infinitīwas staībļu (*dāts*).

SMULKMENA LXXIII

Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje visos reformatų knygos XVI–XVII a.a. parašytos vadinamuoju viduriniu raštų kalbos variantu („žemaičių kalba“). Reformatų religiniai tekstai su rytų aukštaičių tarmės elementais turimi tik nuo XVIII a. pabaigos ar net XIX a. pradžios. Tačiau yra pagrindo manyti, kad jų buvo ir anksčiau. Antai Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Vilniuje (buv. Respublikinės) „Knygos nobažnystės“ egzemplioriaus pabaigos tuščiuose puslapiuose yra dvi kažkieno ranka įrašytos maldos rytų aukštaičių tarme (iki šiol nepastebėtos). Kas įrašė, neaišku. Rašysena panaši į žinomo reformatų veikėjo Aleksandro Rapolo Močiulskio (1790–1866). Tačiau kalba archaiška, maždaug tokia kaip XVII a. rytinio raštų kalbos varianto („lietuvių kalbos“). Močiulskis greičiausiai perrašė iš mums nežinomo seno reformatų teksto, parašyto rytiniu raštų kalbos variantu.

Z. Zinkevičius